

LÍNEA ABIERTA

L'excel·lència, marca de capitalitat

EMPAR PONT I ALBERT

Segona tinenta d'alcalde de l'Ajuntament de Reus

Tot just aquesta setmana, el govern acaba de donar el tret de sortida al projecte de llei de la nova organització territorial perquè comencin els tràmits parlamentaris que han de dotar Catalunya d'una organització territorial pròpia. Aquest és un projecte valent perquè trenca definitivament amb l'organització espanyola de 1833 i pretén una organització pensada a partir de dos paràmetres: per un cantó, tenir en compte les diferents realitats territorials i, per l'altre, assumir un concepte d'Administració més modern, més proper a la ciutadania i, per tant, més eficaç.

L'any 1987 el Parlament de Catalunya, en aprovar la llei de creació dels consells comarcals, ja preveia la descomposició de les províncies i la creació de regions; en aquells moments se'n parlava de cinc. Després de més de 20 anys, ha estat un govern catalanista i d'esquerres qui ha encarat el tema de manera valenta i ha decidit fer la proposta.

En ple segle XXI, en plena època de les comunicacions digitals amb les noves xarxes socials, és evident que hi ha conceptes que han quedat caducs i obsolets. La Catalunya actual s'estructura sobre

una capital indiscutible, Barcelona, i una sèrie de ciutats intermèdies que articulen el territori i que funcionen de motor en diferents àmbits. És aquesta la realitat que la nova llei ha de recollir. I és a base de teixir complicitats, de buscar sinergies entre pobles i viles, que el nostre territori se'n sortirà. Un exemple clar el tenim en la nostra Universitat, que ha creat un campus disgregat i ha aconseguit centres d'excel·lència en diferents àrees del saber.

És per això que el projecte de llei parla de seus institucionals i no de capitals. Perquè la capitalitat o el lideratge, que és si fa o no fa el mateix, no és patrimoni de ningú. Tot el contrari, cal que les ciutats s'espavilin i busquin en què volen o poden ser capitals. Només així, a partir de l'excel·lència i de la suma, aconseguirem que aquest territori nostre aprofiti les potencialitats que té, on en pocs quilòmetres passem de la costa a la muntanya, amb paisatges ben diferents,

amb reclams turístics que van des de les vinyes i el vi del Priorat fins a les platges de Salou o Cambrils i el parc d'atraccions de Vila-seca, passant per la Tarragona romana, tot fent una incursió pel modernisme de Reus o una bona calçotada a Valls, sense oblidar els paisatges de la Conca o els seus monestirs. Tot això i molt més configura el Camp de Tarragona, i a nosaltres ens toca articular-lo per tal d'esdevenir la segona conurbació de Catalunya per tal de projectar-nos al món.

Perquè la capitalitat o el lideratge, que és si fa o no fa el mateix, no és patrimoni de ningú